O SJÆL! VÆR STILLE I DIN GUD

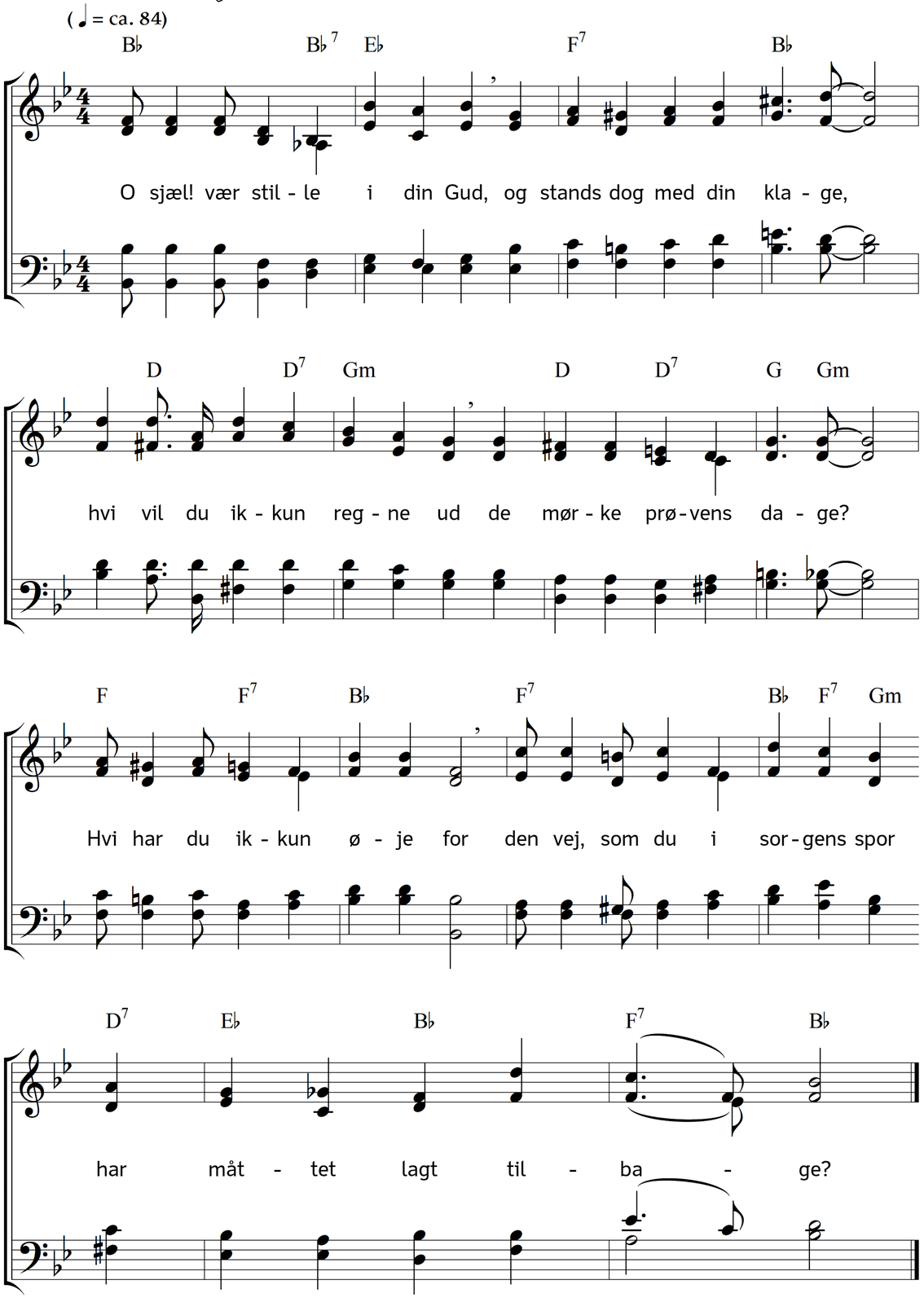

2. Du prøvet blev en føje tid,
men kan du ikke mindes,
at mangen dag så mild og blid
blandt dine dage findes?
Du prøvet blev, nu det er sandt,
men for hver dag, som mørk henrandt
ti lyse dage findes.

3. O sjæl! vær stille i din Gud,
du er al for bedrøvet,
blev du alene sorgens brud,
blev du alene prøvet?
Mon smertens torn dig ene rev?
Hvad der var kært, mon dette blev
fra dig alene røvet?

4. Nej, Mange led langt mer end du,
og gik dog ej i rette
med ham, som under sorg og gru
ej sine vil forgætte,
tænk på en Hiob, en Paulus kun,
og du skal se i sorgens stund,
Dit kors er blandt de lette!

5. O sjæl! vær stille i din Gud,
tænk efter om du ikke
i lønligt sind kan grandske ud,
hvi Gud dig sorg vil skikke;
at glædens solskin viger bort,
og sorgens dag er langt og sort,
deri må Noget ligge.

6. Thi ingen fader tugte vil
det barn, som villig lyder,
ej heller i en lue-ild
man mere olie gyder;
det skud, som ikke skade kan,
ej nogen klog og sindig mand
fra træets gren afbryder.

7. Og Gud, som gav sin Søn herned
til din og Alles både,
hans hjerte skulle frydes ved
din jammer og din våde?
Han skulle tugte uden grund?
O nej, o nej! af smertens stund
fremlyser selv hans nåde!

8. Så vær da stille i din Gud,
min sjæl! og klag ej mere,
det giftige, det onde skud
hans hånd vil kun bortskære;
pris ham derfor, at kærlig mild
sit figentræ han rense vil,
så det kan frugter bære!

Tekst: Herman Andreas Timm. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2023 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/364/